

CS

CS

CS



EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 1.3.2010
KOM(2009)112 v konečném
znění/3

Oprava

Ruší a nahrazuje dokument KOM(2009) 112 v konečném znění ze dne 6. března 2009.
Týká se znění ve všech jazycích, na straně 10 tabulky 3 a na straně 14 první věty čtvrtého odstavce.

SDĚLENÍ KOMISE

**Zpráva o ověření adicionality *ex ante* v regionech způsobilých v rámci cíle
„Konvergence“ pro období 2007–2013**

{SEK(2009) 273 v konečném znění/2}

OBSAH

1.	Úvod	3
2.	Proces posuzování	4
2.1.	Metody ověřování	4
2.2.	Způsobilé zdroje financí	4
3.	Výsledky ověření	5
4.	Adicionalita z širší ekonomické perspektivy	8
5.	Závěry	11

SDĚLENÍ KOMISE

Zpráva o ověření adicionality *ex ante* v regionech způsobilých v rámci cíle „Konvergence“ pro období 2007–2013

1. Úvod

Adicionalita je jednou z hlavních zásad, na nichž je založena hospodářská úloha a fungování politiky soudržnosti. Tato zásada vyžaduje, aby příspěvky ze strukturálních fondů nenahrazovaly veřejné výdaje členských států, má-li se zajistit, že budou mít opravdový hospodářský dopad.

Tato zpráva podává souhrn hlavních zjištění při ověřování této zásady ve fázi *ex ante* pro období 2007–2013 a rovněž analýzu z ekonomického hlediska.

Kapitola 2 a 3 uvádí výsledky po jednání s členskými státy. S každým dotčeným členským státem bylo dosaženo dohody o cílové úrovni výdajů, která se má dodržovat po celé uvedené období.

V důsledku toho bude v období 2007–2013 z různých domácích finančních zdrojů investováno 650 miliard EUR (v cenách roku 2006). Tato částka je doplňkem k 174 miliardám EUR (v cenách roku 2006) ze strukturálních fondů, které se plánují vyplatit regionům způsobilým pro podporu v rámci cíle „Konvergence“ během období 2007–2013.

Kapitola 4 analyzuje adicionalitu ze širší perspektivy, přičemž se zaměřuje na součinnost mezi vnitrostátními investičními politikami a evropskou politikou soudržnosti, a zabývá se jejím vztahem k makroekonomické konjunktúře. Ačkoliv částky z Fondu soudržnosti nejsou součástí ověřování adicionality, berou se v této kapitole v úvahu, aby byla plně popsána a pochopena úloha evropské politiky soudržnosti v rámci celkových veřejných investic.

Z této kapitoly vyplývá, že členské státy budou v průměru investovat 3 Eura na každé 1 Euro investované v rámci Evropské politiky soudržnosti. Celkové veřejné investice plánované ve způsobilých oblastech budou tvořit 5,6 % celkového předpokládaného HDP těchto regionů. V některých případech, zejména v některých nových členských státech, je tento podíl značně vyšší.

Nové programové období 2007–2013 přináší dvě zásadní inovace:

- adicionalita se ověřuje pouze vzhledem k cíli „Konvergence“;
- pokud členský stát neprokáže do 30. června 2016, že dodržel zásadu adicionality, Komise může provést finanční opravu.¹

¹ Viz čl. 99 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. června 2006 (Úř. věst. L 210, 31.7.2006).

2. PROCES POSUZOVÁNÍ

2.1. Metody ověřování

Článek 15 nařízení (ES) č. 1083/2006 o politice soudržnosti požaduje, aby pro regiony způsobilé v rámci cíle „Konvergence“ určila Komise a členské státy úroveň veřejných nebo rovnocenných strukturálních výdajů, kterou členský stát zachová v uvedených regionech během programového období.

Dodržení adicionality se ověřuje na vnitrostátní úrovni. Vnitrostátní finanční prostředky splňují zásadu adicionality, pokud se roční průměr strukturálních výdajů zachovaných v období 2007–2013 přinejmenším rovná ročnímu průměru strukturálních výdajů vzniklých v období 2000–2005 (pro členské státy které vstoupily do EU v roce 2004 je referenční období 2004–2005).

Analýza posuzovala zdroje výdajů, metody a předpoklady používané členskými státy, včetně použitých deflátorů, a u členských států mimo eurozónu brala v úvahu rovněž směnné kurzy². Adicionalita se ověřovala v úzké spolupráci s členskými státy prostřednictvím písemných konzultací a dvoustranných schůzek zaměřených na technická a metodická témata.

Toto vše probíhalo paralelně s vytvářením předlohy národního strategického referenčního rámce pro období 2007–2013. Členské státy předložily své národní strategické referenční rámce včetně standardní tabulky pro ověření adicionality a dodatečné informace o použité metodice. Další informace obdržely útvary Komise v průběhu jednání.

2.2. Způsobilé zdroje financí

Způsobilé strukturální výdaje spadají do tří hlavních kategorií (základní infrastruktura, lidské zdroje a výrobní prostředí) a do zbylé kategorie „ostatní“. Ověření se týká celkových vnitrostátních strukturálních výdajů³ ve způsobilých oblastech, a to jak rozpočtových tak mimorozpočtových výdajů. V závislosti na struktuře veřejných financí každého členského státu se mohou údaje týkat nejen státu, regionů a obcí, ale veřejných podniků, veřejných orgánů a mimorozpočtových fondů na celostátní, regionální a místní úrovni. Výdaje orgánů veřejných služeb, které mají svůj vlastní nezávislý rozpočet, jsou rovněž zahrnuty.

Tabulky adicionality předložené v rámci příslušného národního strategického referenčního rámce obsahují informace o rozdělení strukturálních výdajů podle kategorií a zdroje financování (EU, vnitrostátní spolufinancování, veřejné podniky a vnitrostátní fondy mimo národní strategický referenční rámec). Tyto informace se poskytují za období 2000–2005 nebo 2004–2005 (skutečné roční

² Další informace o deflátoch a směnných kurzech najdete v metodologické příloze a tabulkách 1 a 2 v příloženém pracovním dokumentu útvarů Komise.

³ Je důležité zdůraznit, že pojem strukturální výdaje použitý k ověření zásady adicionality je širší než ten, který se obvykle používá v souvislosti s tvorbou hrubého fixního kapitálu.

výdaje) a za období 2007–2013 (skutečné roční prognózy výdajů), aby bylo možné ověřit dodržování.

U sedmi z dvaceti sedmi členských států se cíl „Konvergence“ v období 2007–2013 nevztahuje ani na jeden region. Jde o Kypr, Dánsko, Finsko, Irsko, Lucembursko, Nizozemsko a Švédsko. Uvedené země proto nejsou do této zprávy zahrnuty.

3. VÝSLEDKY OVĚŘENÍ

Tabulka 1 ukazuje úroveň průměrných ročních strukturálních výdajů, které každý členský stát zachová během období 2007–2013. Na těchto částkách se dohodla Komise s dotyčným členským státem během jednání o národním strategickém referenčním rámci.

Tabulka 1: Částky vyplývající z ověření zásady adicionality podle členských států (v milionech EUR, v cenách z roku 2006)

	2000–2005	2007–2013	Rozdíl
Rakousko	139	139	0,0 %
Belgie	1120	1128	0,6 %
Bulharsko	782	919	17,6 %
Česká republika	2549	2549	0,0 %
Estonsko	1213	1316	8,4 %
Francie	1749	1815	3,8 %
Německo	22601	16504	-27,0 %
Řecko	8339	8661	3,9 %
Maďarsko	3330	3330	0,0 %
Itálie	17871	20613	15,3 %
Lotyšsko	595	971	63,2 %
Litva	755	755	0,0 %
Malta	103	107	3,4 %
Polsko	6502	7940	22,1 %
Portugalsko	3898	3946	1,2 %
Rumunsko	3475	4773	37,3 %
Slovensko	875	876	0,1 %
Slovinsko	844	957	13,3 %
Španělsko	12251	13973	14,1 %
Spojené království	3126	3465	10,8 %
Celkem	92118	94735	2,8 %

Zdroj: výpočty GR REGIO

Obecně se průměrné roční strukturální výdaje v reálných hodnotách musí rovnat alespoň úrovni dosažené v předchozím programovém období. Nařízení nicméně stanoví, že je třeba zohlednit některé specifické podmínky, jako jsou celkové makroekonomické podmínky, probíhající nebo plánovaná privatizace či mimořádná úroveň veřejných nebo rovnocenných strukturálních výdajů členského státu během předchozího programového období⁴.

Komise tedy například souhlasila se snížením úrovně strukturálních výdajů v Německu s ohledem na jeho mimořádné výdaje v minulosti spojené se sjednocením země. Ve třech dalších členských státech byly některé strukturální výdaje z minulých let shledány jako mimořádné kvůli některým mimořádným položkám výdajů (olympijské hry v Řecku, velká nemocnice na Maltě a některé výdaje na dopravní infrastrukturu v Maďarsku, které

⁴ Ustanovení čl. 15 odst. 3 nařízení (ES) č. 1083/2006

byly financovány z výnosů privatizace veřejných podniků). Tyto výdaje nebyly brány v potaz při stanovování úrovně strukturálních výdajů, které členský stát zachová v období 2007–2013. Tyto speciální okolnosti vedly k celkovému snížení strukturálních výdajů, které každý členský stát zachová během uvedeného období, na přibližně 7 miliard EUR ročně.

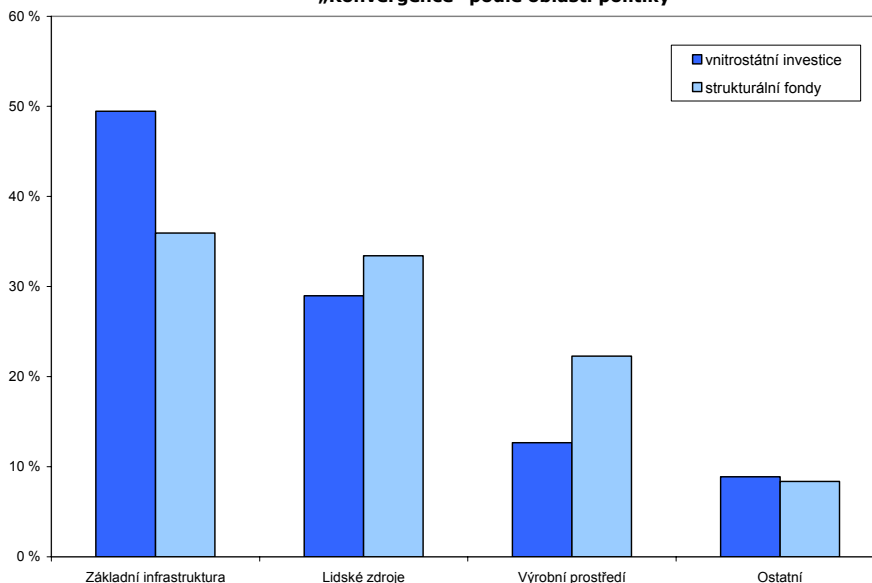
Ve čtyřech členských státech (Rakousku, Maďarsku, České republice a Litvě) zůstává úroveň strukturálních výdajů v reálných hodnotách stejná ve srovnání s předchozím obdobím a ve zbývajících členských státech vzrostla v rozmezí od 0,1 % (Slovenská republika) do 63 % (Lotyšsko).

Údaje použité k sestavení tabulek adicionality pro každý členský stát jsou odvozeny z celostátních (nebo federálních), regionálních a místních rozpočtů⁵. Výdaje nezávislých institucí financovaných z veřejných prostředků byly pro způsobilé kategorie rovněž zahrnuty. To platí i pro většinu veřejných podniků, ačkoliv ty byly v některých případech vyřazeny kvůli probíhajícím nebo plánovaným privatizacím (např. v Polsku a Slovenské republice). V ostatních případech nebylo vždy možné vypočítat přímo skutečné způsobilé strukturální výdaje vzniklé na úrovni regionů (např. v Portugalsku) nebo vzniklé veřejným podnikům (např. v Lotyšsku). V těchto případech členské státy použily různé metody odhadu.

V členských státech u kterých nebylo celé území státu způsobilé v rámci cíle „Konvergence“, byly provedeny zeměpisné opravy, aby se vyřadily strukturální výdaje v regionech, které nebyly způsobilé pro podporu. V některých případech tak bylo učiněno prostřednictvím předpokladů nebo metod odhadu (např. v České republice a Slovenské republice). Podobně se postupovalo v některých členských státech kvůli změnám v mapách regionů způsobilých pro podporu mezi dvěma programovými obdobími (např. v Řecku, Portugalsku a Španělsku), jelikož strukturální výdaje v regionech, které již nebyly způsobilé v rámci cíle „Konvergence“, musely být z výpočtů vyřazeny.

⁵ Podrobnější informace o ověření adicionality *ex ante* pro každý členský stát jsou uvedeny v pracovním dokumentu útvarů Komise, který je přiložen k tomuto sdělení.

Graf 1: Rozdělení celkových výdajů v regionech způsobilých v rámci cíle „Konvergence“ podle oblasti politiky



Zdroj: Výpočty Generálního ředitelství REGIO

Graf č. 1 ukazuje výsledky ověření adicionality rozdělené podle kategorií výdajů. Téměř 50 % vnitrostátních strukturálních výdajů bylo věnováno na základní infrastrukturu, jako je doprava, telekomunikace, energie, životní prostředí, vodní hospodářství a zdraví.

Vnitrostátní strukturální výdaje plánované v rámci kategorie „lidské zdroje“ představují přibližně 29 % z celkových výdajů. Do této kategorie spadají hlavně investice do vzdělávání, odborné přípravy a výzkumu a vývoje. Zbývající částka je věnována kategorii „výrobní prostředí“ (o něco méně než 13 % – do ní spadá podpora činností ve výrobních odvětvích, například prostřednictvím dotací firmám a rozvoj podnikatelských služeb) a kategorii „ostatní“ (téměř 9 % – ta sestává zejména z technické pomoci a ostatních menších výdajů).

Vnitrostátní strukturální výdaje na „lidské zdroje“ v regionech v rámci cíle „Konvergence“ přesto dosahují v sedmi členských státech vyšších hodnot než výdaje v kategorii „základní infrastruktura“: jde o Belgie, Německo, Estonsko, Francii, Lotyšsko, Slovenskou republiku a Spojené království.

Při pohledu na relativní váhu každé kategorie v rámci strukturálních fondů se výsledky různí. V tomto případě strukturální výdaje v kategorii „základní infrastruktura“ představují méně než 37 % celkových výdajů, neboli jsou o 12 bodů nižší ve srovnání s vnitrostátními výdaji. Tento rozdíl se projevuje zejména v kategorii „výrobní prostředí“, která dosahuje 22 % ve srovnání s necelými 13 % celkových vnitrostátních investic. Podobně oblast „lidských zdrojů“ představuje o trochu vyšší poměrnou část v rámci strukturálních fondů.

Celkově lze říci, že investice financované ze strukturálních fondů, které doplňují vnitrostátní investice podle požadavků zásady adicionality, pomáhají vyrovnávat složení veřejných investic ve prospěch výdajů podporujících výrobní prostředí (inovace, podpora podnikání, turistické služby atd.).

Tyto závěry je třeba brát s jistou opatrností, jelikož vnitrostátní nomenklatury, jež jsou podkladem tabulek adicionality, nejsou plně srovnatelné. Tyto tabulky navíc neberou v potaz platby z fondu soudržnosti.

4. ADICIONALITA Z ŠIRŠÍ EKONOMICKÉ PERSPEKTIVY

K pochopení zásady adicionality z širšího ekonomického hlediska je třeba se podívat na celkový vztah mezi vnitrostátními investicemi a investicemi Společenství. Zatímco platby Fondu soudržnosti⁶ nejsou součástí ověření adicionality, byly v této kapitole rovněž vzaty v úvahu, aby byla jasně ukázán význam evropské politiky soudržnosti z hlediska celkových veřejných investic.

Průměrné vnitrostátní strukturální výdaje, které se mají zachovat ve způsobilých oblastech v období 2007–2013 při dodržení zásady adicionality, činí více než 94 miliard EUR (v cenách roku 2006) ročně (viz tabulka 1). V této části je zahrnuto vnitrostátní spolufinancování podpory ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti⁷.

Když se připočítají platby plánované v rámci evropské politiky soudržnosti (strukturální fondy a Fond soudržnosti), dosáhnou celkové strukturální výdaje v těchto regionech více než 125 miliard EUR ročně (v cenách roku 2006).

Tabulka 2: Průměrné roční vnitrostátní veřejné investice připadající na 1 EUR financování ze strany Společenství (ceny z roku 2006) a způsobilá populace

	Výše vnitrostátních výdajů v EUR připadajících na 1 EUR spolufinancování ze strany Společenství (s Fondem soudržnosti)	Výše vnitrostátních výdajů v EUR připadajících na 1 EUR spolufinancování ze strany Společenství (bez Fondu soudržnosti)	Populace regionů způsobilých v rámci cíle „Konvergence“	
			'000	% celostátní populace
Rakousko	5,9	5,9	277	3,4 %
Belgie	16,9	16,9	1284	12,3 %
Bulharsko	1,3	2,0	7781	100,0 %
Česká republika	1,0	1,4	9040	88,6 %
Estonsko	3,4	4,9	1356	100,0 %
Francie	5,7	5,7	1798	2,9 %
Německo	7,8	7,8	15176	18,4 %
Řecko	3,6	4,3	10202	92,2 %
Maďarsko	1,7	2,4	7272	72,0 %
Itálie	7,6	7,6	17445	30,0 %
Lotyšsko	1,6	2,1	2313	100,0 %
Litva	1,1	1,7	3436	100,0 %
Malta	1,2	1,9	401	100,0 %
Polsko	1,1	1,6	38130	100,0 %
Portugalsko	1,6	1,7	7507	71,5 %
Rumunsko	2,8	4,7	21673	100,0 %
Slovensko	0,7	0,9	4782	88,9 %
Slovinsko	2,3	3,5	1997	100,0 %
Španělsko	4,4	4,6	15709	36,8 %
Spojené království	9,2	9,2	2762	4,6 %
Průměr	3,0	3,8	170341	34,8 %

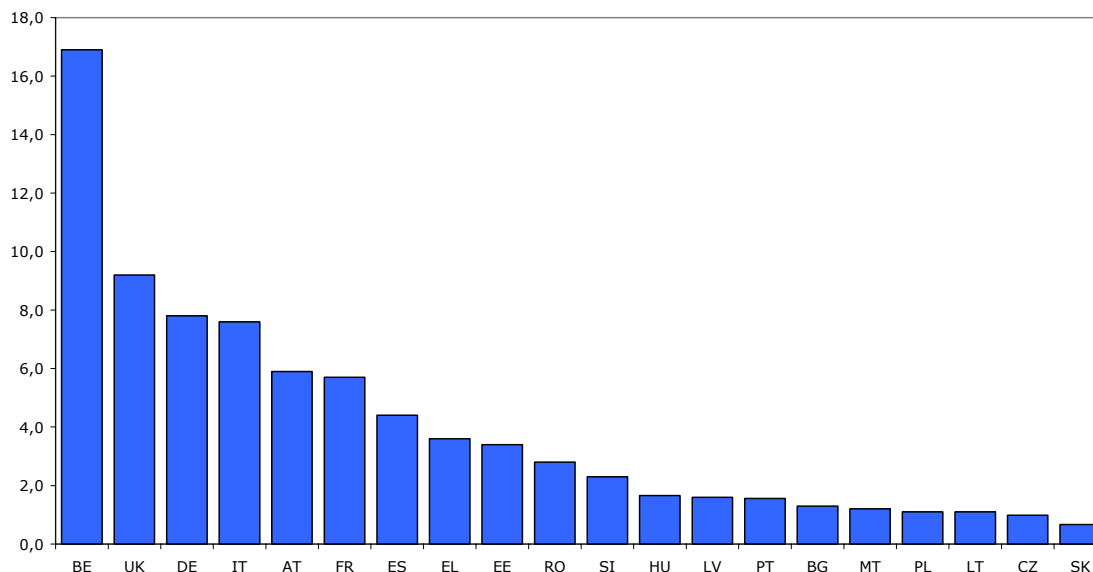
Zdroj: výpočty GR REGIO

⁶ Pro Fond soudržnosti byla zvolena zástupná „populace“, aby bylo možné odhadnout platby odpovídající regionům v rámci cíle „Konvergence“ v členských státech, které jsou způsobilé pro tento fond (viz také metodická příloha).

⁷ Viz pracovní dokument útvarů Komise č. 3, který se týká zásady adicionality. (http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/2007/working/wd3_additionality_en.pdf).

Tabulka 2 ukazuje významné rozdíly mezi členskými státy (viz také graf 2). Například vnitrostátní strukturální výdaje v jediném belgickém regionu, který je způsobilý v rámci cíle „Konvergence“ (region Hainaut), dosahují téměř 17 EUR na každé 1 EUR investované v rámci evropské politiky soudržnosti. Tyto částky jsou rovněž vysoké v ostatních členských státech „staré“ EU-15. V ostatních členských státech se naopak tato poměrná část blíží jednomu euru nebo je dokonce ještě nižší. Znovu je třeba říci, že tyto závěry je třeba interpretovat s jistou opatrností, protože v některých případech je poměrná část obyvatelstva žijící v regionech spadajících pod cíl „Konvergence“ malá (např. ve Francii žije v těchto regionech pouze 2,9 % celkového počtu obyvatel, v Rakousku je to 3,4 % a ve Spojeném království 4,6 %).

Graf 2 - Výše vnitrostátních veřejných investic v EUR připadajících na každé 1 EURO financování ze strany Společenství* (ceny roku 2006)



Zdroj: výpočty GŘ REGIO
*strukturální fondy a Fond soudržnosti

Pozorované rozdíly jsou méně výrazné při porovnání vnitrostátních strukturálních výdajů s průměrným očekávaným HDP v období 2007–2013 (tabulka 3). Je třeba zdůraznit, že tyto údaje byly vypočítány na základě stálých cen roku 2006, které neodráží vliv možných fluktuací směnných kurzů národních měn zemí mimo eurozónu (viz metodická příloha).

**Tabulka 3: Průměrné roční veřejné investice 2007–2013
(% HDP regionů způsobilých v rámci cíle „Konvergence“)**

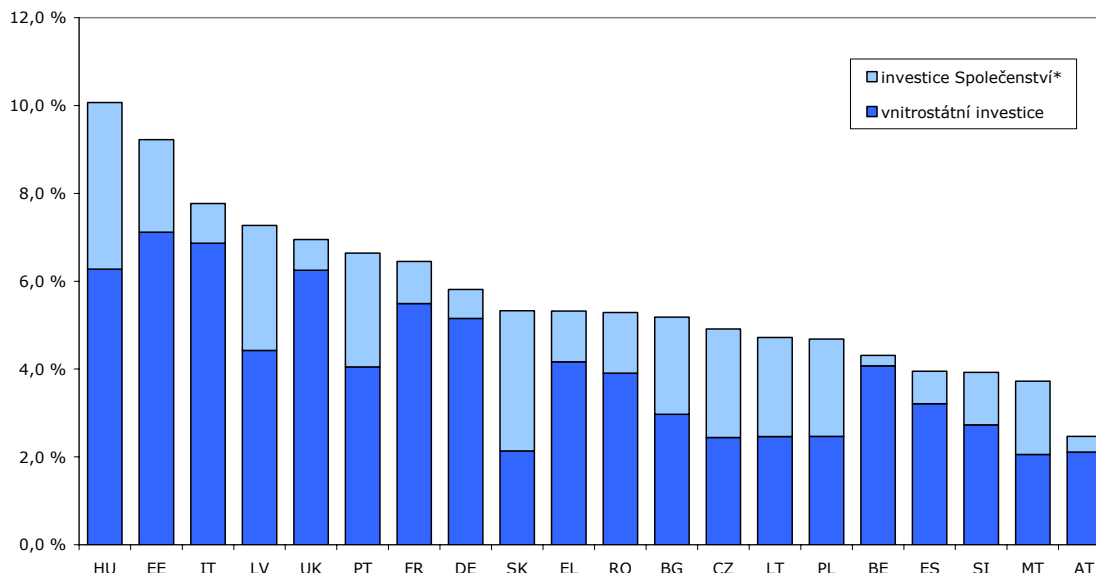
	Vnitrostátní investice	Investice Společenství*	Celkové investice
Rakousko	2,11 %	0,36 %	2,47 %
Belgie	4,07 %	0,24 %	4,31 %
Bulharsko	2,97 %	2,21 %	5,18 %
Česká republika	2,44 %	2,47 %	4,91 %
Estonsko	7,12 %	2,10 %	9,22 %
Francie	5,49 %	0,96 %	6,45 %
Německo	5,15 %	0,66 %	5,81 %
Řecko	4,17 %	1,16 %	5,32 %
Maďarsko	6,28 %	3,79 %	10,07 %
Itálie	6,87 %	0,90 %	7,77 %
Lotyšsko	4,42 %	2,85 %	7,27 %
Litva	2,46 %	2,26 %	4,72 %
Malta	2,05 %	1,67 %	3,73 %
Polsko	2,47 %	2,22 %	4,68 %
Portugalsko	4,05 %	2,59 %	6,64 %
Rumunsko	3,91 %	1,38 %	5,29 %
Slovensko	2,13 %	3,19 %	5,33 %
Slovinsko	2,73 %	1,20 %	3,93 %
Španělsko	3,21 %	0,74 %	3,95 %
Spojené království	6,21 %	0,68 %	6,89 %
Průměr	4,18 %	1,38 %	5,56 %

Zdroj: výpočty GR REGION

* Strukturální fondy a Fond soudržnosti

Rozdíly mezi „starými“ členskými státy EU-15 a novými členskými státy skutečně nejsou tak výrazné (graf 3). Maďarsko a Estonsko vyčnívají se svými očekávanými plánovanými investicemi dosahujícími více než 10 % respektive 9 % jejich HDP. Celkové investice představují v průměru o něco méně než 5,6 % úhrnného HDP regionů způsobilých v rámci cíle „Konvergence“.

Graf 3 - Investice politiky soudržnosti v regionech způsobilých v rámci cíle „Konvergence“ (% HDP)



Zdroj: výpočty GR REGION

*Zdroj: strukturální fondy a Fond

V některých „starých“ členských státech EU-15 (v Itálii, Spojeném království, Francii a Portugalsku) dosahují celkové plánované strukturální výdaje (včetně plateb

uskutečněných v rámci evropské politiky soudržnosti) více než šesti procent průměrného ročního HDP. Je však třeba připomenout, že jen některé regiony v těchto zemích jsou způsobilé v rámci cíle „Konvergence“. Jak bylo uvedeno výše, v některých případech je podíl těchto regionů na celkovém počtu obyvatel a národním HDP poměrně nízký.

V každém případě se relativní váha evropské politiky soudržnosti v celkových plánovaných investicích jeví jako značně vyšší v nových členských státech (graf 3). Platby Společenství se blíží 50 % celkových investic ve většině z těchto zemí a v České republice a ve Slovenské republice jsou dokonce vyšší než platby vnitrostátní.

Výše uvedené tabulky a grafy jsou založeny na odhadech Komise, které byly k dispozici v době, kdy se stanovovaly cílové výše výdajů (podzim 2006).

Je třeba rovněž uvést, že odhady HDP pro nadcházející roky byly právě revidovány, a to směrem dolů, v důsledku očekávaného dopadu finanční krize na reálnou ekonomiku. Poslední odhady Komise (z podzimu 2008) předpovídají slabý ekonomický růst v Unii, a v některých členských státech hovoří dokonce o recesi. Tyto odhady se ještě dále zhoršily na základě průběžných aktualizovaných prognóz z počátku roku 2009.

5. ZÁVĚRY

Adicionalita je poměrně jednoduchý pojem, avšak její provádění v praxi představuje množství metodických obtíží.

Ověření adicionality v této fázi „*ex ante*“ pro období 2007–2013 vycházelo z článku 15 nařízení (ES) č. 1083/2006 a z pokynů stanovených v pracovním dokumentu číslo 3 (z prosince 2006). Záměrem posledně zmíněného dokumentu bylo stanovit obecné zásady pro jednání mezi Komisí a různými členskými státy. Dalším z cílů tohoto dokumentu bylo zlepšit transparentnost, zajistit rovnost zacházení s jednotlivými zeměmi a umožnit porovnatelnost výsledků získaných od každého členského státu. Bylo například stanoveno povinně zahrnout výdaje podniků ve státním vlastnictví na rozdíl od předcházejícího programového období 2000–2006, kdy byly tyto výdaje zahrnovány na základě dobrovolnosti.

Navzdory tomuto úsilí se ještě vyskytují nedostatky, a to mimo jiné:

- **obtíže při porovnávání výsledků mezi jednotlivými členskými státy.** Členské státy se neřídily jednotnou standardní metodikou pro vnitrostátní veřejné účetnictví. Výsledkem toho je, že metodické přístupy ke sběru údajů požadovaných k ověření adicionality se v jednotlivých zemích liší. Ve většině případů se údaje získávají z rozpočtových zdrojů, u kterých se způsoby klasifikace stát od státu liší. To činí porovnání mezi zeměmi obtížným. Tento problém je ještě závažnější při porovnávání strukturálních výdajů financovaných z vnitrostátních zdrojů a zdrojů Společenství, protože tyto výdaje nejsou klasifikovány soudržným a efektivním způsobem. Například číselné údaje o adicionalitě se vykazují v hotovosti, zatímco veřejně přístupné údaje z rozpočtů členských států se předkládají na akruálním základě (ESA95).
- **Nedostatky ve srovnatelnosti údajů během programových období.** Použité metody se mohou lišit rovněž v rámci jednoho členského státu v různých časových obdobích.

V některých členských státech byly například zjištěny značné nesrovnalosti mezi skutečnými náklady uplatněnými pro ověření *ex post* v období 2004–2006 a skutečnými náklady za stejné období použitými pro ověření *ex ante* pro období 2007–2013.

- **Problémy se zachycením veškerých příslušných způsobilých výdajů.** Určit příslušné výdaje na základě různých zdrojů účetnictví, které existují v členských státech, je obtížné. Ve většině států se údaje získávají z rozpočtových zdrojů, které nejsou vždy rozčleněny na všechny patřičné regionální úrovně. Určit veškeré příslušné výdaje je z toho důvodu velmi obtížné, zejména na místní úrovni, a proto je často nezbytné použít odhady a analýzy případ od případu, což ovlivňuje spolehlivost konečných výsledků.
- **Nesourodost poskytnutých informací.** Informace předložené některými členskými státy v jejich národních strategických referenčních rámcích, přiložených zprávách a metodických poznámkách by mohly být dále racionalizovány. Předložené údaje postrádají soudržnost a liší se z hlediska kvantity i kvality od jednoho členského státu k druhému. Zatímco některé členské státy poskytují velmi podrobné informace, například o použité metodice, zdrojích informací nebo provedených odhadech, jiné státy naopak poskytují jen velmi málo podrobností o tom, jak dospěly ke svým tabulkám adicionality. Tyto informace navíc nebyly vždy poskytovány stejným způsobem (například členské státy nepoužily u deflátorů stejný referenční rok).
- **Obtíže při ověřování spolehlivosti údajů.** Komise má omezené nástroje k ověření, zda jsou poskytnuté informace správné. Bylo by možné vypracovat rozdělení výdajů podle regionů, zejména pro členské státy, jejichž území je zčásti způsobilé pro podporu v rámci cíle „Konvergence“. To by mohlo rovněž pomoci snížit používání odhadů pro určení výdajů na regionální úrovni. Navíc doplňující podklady navazující na regionální nebo státní rozpočty by mohly poskytnout dodatečný důkaz spolehlivosti těchto výdajů.
- **Neexistující mechanismus sledování.** Nakonec je třeba uvést, že pravidla pro adicionalitu nestanoví nástroje, které by umožnily Komisi pravidelně sledovat v členských státech vývoj těch proměnných (např. plnění rozpočtu nebo privatizační procesy), které by mohly mít vliv na úroveň jejich veřejných výdajů a tím na výsledky adicionality. Bylo by zapotřebí prozkoumat možná řešení, včetně propojování informací nezbytných k ověření adicionality a těch informací, které členské státy pravidelně poskytují v rámci jejich programů stability.

Celkově je zde zřejmý prostor pro vylepšení informací i metodiky pro určování a ověřování adicionality, která představuje důležitou zásadu politiky soudržnosti. Záměrem Komise je vést hlubší a neustálý dialog s členskými státy ohledně možností, jak překonat nedostatky a zlepšit uplatňování této zásady.

Další ověření adicionality proběhne v roce 2011. V té době se bude zásada adicionality považovat za splněnou, pokud skutečný roční průměr strukturálních výdajů v období 2007–2010 dosáhne přinejmenším stejné úrovně, jako je úroveň předpokládaná pro dané období nebo pokud tyto výdaje budou odpovídat předem určenému profilu výdajů dohodnutému během hodnocení *ex ante*. V posledně zmíněném případě smí být roční průměr pro období 2007–2010 nižší než roční průměr pro období 2007–2013.

V rámci přezkumu v polovině období budou mít členské státy příležitost revidovat úroveň výdajů ve světle významných změn ekonomické situace. To může být zvláště důležité za současné finanční krize. Z toho důvodu je důležité, aby budoucí diskuse probíhaly na solidnějším základě.

METODICKÁ PŘÍLOHA

Tabulka 1 uvádí skutečné platby a plánované platby v rámci jednotlivých způsobilých kategorií nejdříve pro období 2000–2005 a pro období 2007–2013. Jedná se o údaje uvedené v tabulkách adicionality příslušných národních strategických referenčních rámců. Číselné údaje jsou vyjádřeny v EUR v cenách roku 2006. K jejich vyjádření ve stálých cenách se použil deflátor HDP. Veškeré výdaje ze strukturálních fondů a v rámci vnitrostátního spolufinancování uskutečněné v novém programovém období, avšak stanovené v rámci předchozích programů jsou zahrnuty v údajích za období 2007–2013. Vnitrostátní spolufinancování pro Fond soudržnosti se zohledňuje kvůli určení cíle vnitrostátních strukturálních výdajů.

U členských států, u kterých pouze část území spadá pod cíl „Konvergence“, neobsahují vnitrostátní tabulky strukturální výdaje pro nezpůsobilé regiony. Kde nebyly k dispozici regionální údaje, použily se statistické metody odhadu.

Tabulka 2 a graf 2 porovnávají jednotlivě pro každý členský stát vnitrostátní plánované platby v EUR, které vycházejí z adicionality pro období 2007–2013 (ceny roku 2006) s plánovanými platbami ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti (první sloupec) a platbami ze strukturálních fondů (druhý sloupec) pro každý členský stát (cíle „Konvergence“). K převedení cen roku 2004 na ceny roku 2006 se použil standardní 2% deflátor.

Tabulka 3 a graf 3 porovnávají pro každý členský stát relativní váhu plánovaných vnitrostátních plateb, které vycházejí z adicionality v období 2007–2013, a hodnotu celkových plánovaných plateb strukturálních fondů a Fondu soudržnosti oproti odhadům HDP z podzimu roku 2006 pro regiony způsobilé v rámci cíle „Konvergence“ pro každý členský stát. V době stanovování cílů pro výdaje byly uvedené odhady k dispozici.

Údaje o vnitrostátních platbách a platbách ze strukturálních fondů byly získány z tabulek adicionality uvedených v národních strategických referenčních rámcích členských států. Pokud jde o Fond soudržnosti, profil očekávaných plateb se vytvářel na základě průměrného profilu plateb zjištěného ve Španělsku, Portugalsku a Řecku během uplynulého programového období 2000–2006. Zástupná „populace“ byla vybrána jako zástupce pro odhad plateb odpovídajících regionům v rámci cíle „Konvergence“ v členských státech, které jsou způsobilé pro tento fond.

Je třeba rovněž zohlednit, že stálé ceny mohou v některých zemích mimo eurozónu nadhodnocovat váhu vnitrostátních plateb a plateb plánovaných Společenstvím vyjádřených jako procento HDP. Důvodem toho je zhodnocení některých vnitrostátních měn proti euru od roku 2004. Používání stálých cen předpokládá stabilitu směnných kurzů během referenčního období. Dále je zapotřebí jisté opatrnosti při interpretaci výsledků, pokud jde o hypotézy při prognózování HDP, na jejichž základě se odhaduje míra inflace (pro všechny členské státy během programového období je standardní roční míra inflace 2 %), protože tato míra se může lišit od skutečnosti v závislosti na ekonomické konjunktúře.